

DIYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI DERGİSİ

DİNİ İLMİ EDEBİ MESLEKİ AYLIK DERGİ

Cilt : XII Sayı : 2
MART — NİSAN 1973

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ALLAH'IN (FETHEDİLEN DİĞER KÜFFAR) MEMLEKETLERİ EHÂLİSİNDEN PEYGAMBERİNE VERDİĞİ «FEYİ» ALLAH'A PEYGAMBERİNE, HISIMLARA, YETİMLERE, YOKSULLARA, YOLDA KALANLARA ÂİTİR. TÂKİ (BU MALLAR) İÇİNİZDEN (YALNIZ) ZENGİNLER ARASINDA DOLAŞAN BİR DEVLET OLMASIN. PEYGAMBER SİZE NE VERDİYSE ONU ALIN, NE YASAK ETDİYSE ONDAN DA SAKININ. ALLAH'DAN KORKUN. ÇÜNKÜ ALLAH (İN) AZABI ÇETİNDİR.

El-haşr : 7

İmtiyaz Sahibi ve Yazı İşlerini
Filen İdare Eden Sorumlu Müdür
M. SAİM YEPREM
Diyamet İşleri Başkanlığı
Derleme ve Yayın Müdürü

PEYGAMBERİMİZİ SEVMEK ZARURETİ

Ramazan YILDIZ

Hiçbir Peygamber (s.a.v.) Allah Tealâ yanında Peygamberimiz Hz. Muhammed kadar ulvî bir dereceye nail olmamıştır. Allah Tealâ Onun muhabbet ve hürmetini kendi rıza ve muhabbetine açılan bir pencere, vuslatına uzanan yola bir mebde' olarak kabul etmiş, Ona tâbi olan müslümanları da bununla mükellef kılmıştır. Cüneyd (k.s.) nin dediği gibi: «Allah'a giden bütün yollar kapalıdır. Tek yol var ki, o da Resulullah'ın izine tâbi olmaktır.» (1).

Allah Tealâ O'nun muhabbet ve aşkını yalnız insanlara değil Kâinattaki her varlığa işlemiştir.

Yüzyıllardan beri sayısız peygamber (s.a.v.) aşıkları bu hakikati şiirlerinde, nesirlerinde dile getirerek terennüm etmişlerdir. Şair Fuzulî «Su» kasidesinde :

«Hâk-ı pâyine yetem der ömrlerdir muttasıl

Başını taşdan taşa urup gezer avare su»

ile suyun bile O'nun muhabbeti ile aktığını söylemek ister.

Âşık Yunus : «Canım kurban olsun Senin yoluna, adı güzel kendi güzel Muhammed» der.

Mevlânâ da : «Bizim Peygamberimizin yolu aşk yoludur. Biz aşk çocuklarıyız, aşk bizim anamızdır.» der.

Şüphesiz, bir müslüman için Allah Tealâ'nın :

«Biz Seni (Habibim) âlemlere ancak bir rahmet olarak gönderdik» (2) buyurduğu, dünyanın sonuna kadar gelecek insanlığa O'nun bir rahmet ve hayır vasıtası olduğunu bildirdiği Resulullah efendimizi sevmek kadar şerefli ve ulvî bir vazife olamaz. Her müslüman dünya ve ahiret saadeti için, ilâhî rızayı tahsil için O'nu sevmek mevkiindedir.

Eğer Peygamberimizin muhabbeti şer'an vacip olmasaydı her aklı selim sahibi O'nun üstünlüğünden, faziletinden, ulviliğinden, merhametinden ve Allah yanındaki yüce mevkiinden dolayı yine mutlaka severdi

O'nun muhabbeti Allah'ın farzlarını tekid eder ve en üstün hale getirir. Hatta helâktan kurtarıcı, Cehennem'den azad edici, imanın tadını temin edici

(1) Kitab-ı Câmî ül usûl fil evliya ve envaihim ve evsâfihim ve usûl-i külli tarikin... ve envâit-Tasavvuf (Ahmed Ziyau'd-Din ibni Mustafa).

(2) Enbiya Sûresi; Âyet : 107.

imanın sıhhatinde şarttır. Bundan dolayı müslümanların imanlarının dereceleri Resulullah'a muhabbetinin derecelerine göredir. Kalbinde O'nun muhabbeti fazla olanın imanı da fazla (üstündür.) (3)

Bu sevginin zaruretine Allah Tealâ bizzat kendisi ikaz ve emitle: «Ey Resûlum, o hicreti terkedenlere de ki: «Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, karılarınız, soylarınız, kazandığınız mallar, geçersiz olmasından korktuğunuz bir ticaret, hoşunuza giden meskenler, size Allah ve Resulünden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevgili ise artık Allah'ın emri (azabı) gelinceye kadar bekleyin, Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.» (4) buyurur.

Görüldüğü şekilde Âyet-i Kerîmede Allah Tealâ O'nu sadece sevmeyi değil, O'na olacak sevginin derecesini bile tayin buyurmuştur.

Kaadî İyâz bu âyet-i Kerimeye temas ederken: Bu âyet-i kerîme, Resulullah (s.a.v.) e muhabbete, muhabbetin gereğine, O'nun buna haklı ve lâıyk olduğuna bir tenbih, bir delâlet, bir hüccet ve bir teşviktir.» (5) der.

Resûlullah'ın hadislerinde de kendi mübarek lisanlarından bu hakikat ve zarureti görmekteyiz. O derece ki bu sevgi ve itaatin imanla mukayesesini bile mevcuttur. En ufak bir fedakârlık ve feragat ihmalinin imana tesir ettiği ifade buyrulmaktadır:

«Sizden birinize ben: ebeveyninden, evlâdından ve bütün insanlardan daha sevgili olmadıkça O, iman etmiş sayılmaz.» (6)

«Sizden biriniz, ben kendisine canından daha sevgili oluncaya kadar iman etmiş sayılmaz.» (7)

«Size olan nimetlerinden dolayı Allah'ı sevin. Allah beni sevdiğinden dolayı da beni sevin. Ben sevdiğimden dolayı da Ehl-i Beytimi sevin» (*).

Abdullah b. Hişam (r.a.) rivayet eder. Resulullah'la beraber bulunuyorduk. Resulullah (s.a.v.), Ömer b. Hattab'ın elinden tutmuş vaziyette idi. Ömer (r.a.), ya Resulellah, Sen bana canım müstesna herşeyden daha sevgilisin, dedi. Resulullah Ona: Hayır nefsim kudreti elinde olan (Allah) a yemin ederim ki, ben sana canından daha sevgili oluncaya kadar (sevmiş olmazsın), buyurdu. Ömer, ya Resulullah! vallahi şu andan itibaren sen bana canımdan daha sevgilisin, dediğinde Resulullah: Şimdi oldu ey Ömer» buyurdu. (8).

Hattâbi, bu hadisin izahını şöyle yapar: Resulullah burada ihtiyari, yani tercih (üstün tutmak) la ilgili bir sevgiyi kastetmiştir. Yoksa onlara ait hiç sevgisinin olmamasını kasetmemiştir. Çünkü, insanın nefsine ve ailesine olan sevgisi tabiidir. Mevcud olan birşeydir. Değişmesi imkansızdır. Durum

(3) (Reşid Raşid, Muhammed Cafer Ed-Dürrün Nakıyye Fî Mekasidül Fıkhiyye Ket-taniden naklen).

(4) Tевbe Sûresi, Âyet: 24

(5) İmam Ahmed İbni Hambel, Buhari (yukardaki hadisin metni buna aittir.) Müslim, Neseî İbni Mâce (Enes R.A.) den rivayet eder.

(6) Müslim (hadis metni bunundur.) Neseî, İbni Mâce ve Huzeyme (Enes'den) rivayet eder.

(7) İmam Ahmed İbni Hambel (Enes'den) rivayet eder.

(*) Câmîu's-Sağîr (İbni Abbas) rivayet eder.

(8) Buhari (Abdullah b. Hişam'dan) rivayet eder.

böyle olunca kastedilen mana şöyle olur : Nefsin, bana itaatta fani oluncaya ve benim rızam senin arzularına üstün gelinceye kadar, imanında sadık (samimi) olmazsın. (9).

Kastalâni de şöyle söyler : Resulullah'a muhabbetten maksat, iman yönünden olan muhabbettir. Tabii muhabbet değildir. Bundan dolayıdır ki, Ebû Talib'in Rasûlullah'a olan muhabbetinden iman sahibi olduğuna hükümlenmemektedir. İmanın hakikati, ancak Rasûlullahın Kadr-u kıymetini ebeviyinden, evlâddan ve diğer bütün insanlardan üstün tutmakla olur. (*)

İbn-i Battâl (r.a.) : İmanını kemale erdiren kimse bilir ki Resulullah'ın hakkı ona babasının, evladının ve diğer bütün insanların hakkından daha kuvvetlidir ve fazladır. Çünkü Resulullah bizi Cehennem'den kurtarmış, dâlâletten hidayete çıkarmıştır. (10)

Kaadî İyâz : Resulullah'a muhabbet O'nun sünnetine nusreti, şeriatına itibai ve hayatını filen taklidi gerektirir ki müslüman O'nun uğrunda malını ve nefsinin feda eder. Durum böyle olunca da anlaşılır ki, imanın hakikati ancak bu şekilde elde edilir. Ve imanın hakikati ancak Rasulullah'ın kadri kıymetini ana-babasına, evladına üstün tutmakla olur. (11).

Resulullah yine şöyle buyurur : Muhammed'in nefsi kudreti elinde olan (Allah) a yemin ederim ki, sizden bazınıza bir gün gelecek beni göremiycek; sonra beni görmesi : beni ehlinden ve yanlarındaki malından daha sevgili görmesiyle olacak. (Ancak o şekilde görecektir)» (12).

«Ümmetimin sevgice bana en fazla olanı birtakım insanlardır ki; benden sonra onlardan bazıları, ehli ve malına bedel beni görmelerini sever olacaklar. (Onları feda edip beni görmelerini arzuluyacaklar) (13).

«Benden sonra ümmetimden birtakım insanlar gelir ki onların bazıları, beni görmesini ehli ve malına karşılık satın almayı arzu eder.» (14)

«Çocuklarınızı üç haslet üzerinde terbiye ediniz: Peygamberimizi sevmek, ehli-beytini sevmek ve Kur'an kıraatı. Çünkü, Kur'an hâmilleri (Hafızlar) Allah'ın kendi gölgesinden başka bir gölgenin bulunmadığı bir günde peygamberleri ve seçkin kulları ile beraber Allah'ın gölgesinde yardımında dırlar.» (15).

«Bir kulun kendisine ben, nefsinden; ehlim, ehlinden; soyum, soyundan; zürriyetim de zürriyetinden daha sevgili oluncaya kadar iman etmiş sayılmaz.» (16).

(9) Şerhu'l-İmamı'n-Nevevî alâ Sahihî'l-İmâmi'l-Müslim (Âlâmü's-sünen)

(x) İrşadü's-sâri lişerhi sahihi'l-Buhari (Ahmed b. Muhammed el-Hatib el-Kastalâni)

(10) a.g.e.

(11) a.g.e.

(12) İmam Ahmed Müslim, Said b. Mansur (Ebu Hüreyre'den) rivayet eder.

(13) İmam Ahmed Müslim (harisin lâfzı bunundur.) Ebu Hüreyre'den rivayet eder. Süyûtî sıhhatine işaret etmiştir.

(14) Hâkim Ebu Hüreyre'den rivayet eder.

(15) Şirâzi, Deylemî, İbnü'n-Neccâr (Ali R.A. den) rivayet etmiştir. Fakat Süyûtî zayıf. İliğine işaret etmiştir.

(16) Taberani, Beyhaki (Abdurrahman b. Ebi Leyiâ'dan rivayet eder.

«Sevgimin kalbine karıştığı bir kimsenin cesedine Allah Cehennem'i haram kılar.» (17).

«Sizden bazılarına öyle bir zaman gelir ki, beni gösmesi, benim kendisine ehli ve malının benzeri olmamaktan (onların hepsinden) daha sevgili olmamla olur.» (18)

«Nefsim kudreti elinde olan (Allah) a yemin ederim ki, sizden herhangi biriniz ben ona, ebeveyni ve evladı (mertebesindeki) insanlardan daha sevgili oluncaya kadar, mü'min olamaz.» (19)

«Vallahi, sizden biriniz ben ona : Evlâdından ve ebeveyninden daha sevgili oluncaya kadar mü'min olamaz.» (20).

«Kim beni severse Cennet'te benimle beraber olmuştur.» (21)

«Kim benim sünnetimi ihya ederse beni sevmiştir. Kim de beni severse Cennette benimle beraber olmuştur.» (22).

Abdulgani En-Nablûsî Resulullah'ın: «Benim sünnetimi ihya eden beni sevmiştir. Beni seven de Cennet'te benimle beraber olmuştur.» Hadis-i Şerifini izah ederken şöyle der : «Bu, beni sevdiğine bir delildir. Çünkü, Kim birini severse onun bütün fiillerini sevmiş demektir.» (23).

Buraya kadar zikredilen hadislerden anlaşılmaktadır ki : Bir müslüman için Resulullah muhabbet ve bağlılığı vücup durumundadır. (*)

Bir âyet-i kerîmede de Resulullah'ın şahsına ve sünnetine saygılı olmamız da emredilmektedir :

«Ey iman edenler; seslerinizi Peygamberin sesinden yüksek çıkarmayın ve birbirinize bağırır gibi O'na bağırmanın; haberiniz olmadan amelleriniz boşa çıkar.», «Gerçekten Allah'ın peygamberi yanında seslerini kısıyanlar bunlar o kimselerdir ki, Allah onların kalplerini takva için imtihan etmiştir. Ve onlara bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.» (24).

(17) Ebu Nuaym (İbni Ömer'den) rivayet eder. Süyuti bu hadisin sıhâatine işaret etmiş, Azizi ise zayıf görmüştür.

(18) Buhari (Hadisin lâfzı bunundur.), Müslim, Ebu Dâvud Tirmizi ve İbni mâce (Ebu Hüreyre'den) rivayet eder.

(19) İmam Ahmed, Buhari ve Ebu Yalâ (Ebu Hüreyre'den) rivayet etmiştir.

(20) Hâkim, Fâtıma binti Utbe'den rivayet etmiştir.

(21) Ebu Nuaym EL-İsbahânî (Terğibinde) rivayet etmiştir.

(22) Tirmizî Enes'ten rivayet edip «Hasen» görmüştür. Aynı şekilde Münziri de hasen kabul etmiştir.

(23) Şerhu't-Tarikati'l-Muhammediyye

(x) Mâlik ve diğerleri Peygamberimize muhabbetin İslâmi vaciplerden olduğu kanaatindedirler. Şerhu'l-İmamî'n-Nevevî alâ sahihi'l-müslim.

(24) Hücûrat Sûresi, Âyet : 2-3.

«Avârifü'l-Maarif»de Sühreverdi şöyle der : Cenab-ı Hak bu âyet-i kerîme ile Peygamberimizin Ashabını ikaz etti. Çünkü Ashabından Sâbit b. Kays b. Şammâz Hz. leri biraz ağır işitirdi. Sağırlar bilindiği gibi biraz yüksek sesle konuşurlar. O da öyle yüksek sesli idi. Resulullah efendimiz ile konuşmalarında Resulullah efendimiz bazen onun bağırmasından incinirdi. O zaman Cenab-ı Hak bu âyet-i kerimeyi indirdi. Bir rivayette de bu âyetin nüzulüne sebep : Hz. Ebu Bekir ile Hz. Ömer'in Resulullah'ın huzurunda yaptıkları bir münakaşadır. Bu âyet geldikten sonra Hz. Ömer öyle oldu ki Resulullah efendimizin huzurunda konuşurken konuştuğu anlaşılmazdı da (Nededin? Ne dedin?) diye tekrar tekrar sorulurdu. Hz. Ebu Bekir de bu âyet indikten sonra huzurda fısıltı gibi konuşurdu. Yukarıda adı geçen sahabe sâbit b. Kays hazretleri de bu âyet-i kerime üzerine sesini kısıtı ve böylece aynı sûrenin 3. âyetiyle tebşir edildi.» İbriz Ter.

İslâm'ın başlangıcından bu yana İslâm fütuhâtına, İslâm ilmi ve tasavvufuna bir göz atıldığında hepsinin, Allah ve Muhammed ateşiyle yansılarının mahsulü olduğu, Sahabe-i Kiram'dan günümüze kadar gelen büyük insanların Peygamberimiz âşığı ve hürmetkârı oldukları görülür

Bu ulvî muhabbet ve hürmet sahiplerinden Sahabe-i Kiram'a ait bazı misâller verelim :

Ebu Bekir Es-Sıddîk (r.a.) : «Salât, suyun ateşi yok etmesinden daha fazla hataları yokeden Rasulullah'a olsun. Selâm, köleleri azad etmekten daha faziletli olan Nebiyyullah'a olsun. O'nun sevgisi, nefislerdeki canlardan ve Allah yolundaki kılıçların vuruşundan daha faziletlidir.» (25).

Ali (r.a.) : Rasulullah bize mallarımızdan, evlâdımızdan, babalarımızdan, analarımızdan ve susuzken soğuk sudan daha sevgili idi.» (26)

Âmir Eş-Şâbî rivayet eder : Abdullah b. Zeyd El-Ensârî (r.a.) Rasulullah'a gelip : Ya Resulellah, sen bana nefsimden, malımdan, evlâdımdan ve elimden daha sevgilisin. Eğer, gelip de seni görmem olmasaydı, ölmemi arzularım, dedi ve ağladı. Bunun üzerine Resulellah : Seni ne ağlattı? deyince Ensârî : Ya Resulellah, (Birgün) Senin de bizim de öleceğimizi, Senin peygamberlerle beraber yüksek makamlarda olacağını, bizim ise eğer Cennet'e girersek aşağı makamlarda olacağımızı düşünerek, ağladım, cevabını verdi. Resulellah ise buna hiç cevapta bulunmadı. Allah Tealâ şu âyet-i Kerimeyi inzal etti : «Allah'a ve peygamberine itaat edenler, işte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehitlerle ve iyi kimselerle beraberdirler. Bunlar ne güzel bir arkadaştır.» (27).

Abdullah bin Zeyd El-Ensârî kendi bahçesinde çalışmaktaydı. Oğlu birden gelip : «Resulellah'ın vefat ettiği haberini verince : «Allah'ım, gözümlü al ki, artık bundan böyle tek sevdiğim Muhammed (s.a.v.) den başka kimseyi görmeyeyim» dedi ve dua ettiği gibi oldu» (28).

Müslümanlar Medine dışında Uhud muharebesi için hazırlık yapıyorlardı. Abdullah b. Cahş, Sad b. Ebi Vakkas'ı çağırarak :

— Gel de Allah'a dua edelim diyordu. İki büyük sahabe, تنها bir yere çekildiler. Sâd Allah'a şöyle dua etti :

— Ey Allah'ım! Yarın düşmanla karşılaştığımda beni en kötü, en azgın birisiyle karşılaştırmak için onu öldüreyim ve intikamımı alayım : Abdullah b. Cahş Sâd'ın bu duasına «Âmin» dedi. ve şöyle devam etti :

— Allah'ım, yarın beni korkunç ve azgın biriyle karşılaştırmak için yolunda çarpışayım ve o benim burnumu ve kulaklarımı kessin, huzuruna vardığım zaman :

— Ey Abdullah... Neden burnun ve kulakların kesildi? diye sorulduğunda ben de :

(25) İbni Asakir ve İsbahânî (Terğîb) de kendisine mevkuף olarak rivayet eder.

(26) Ed-Dürerü'n-Nakiyye Fî'l Mekâsidi'l-Fıkhıyye (Reşid Râşid).

(27) Nisa Sûresi, âyet : 69.

(28) Beyhakî, Âmir Eş-Şâbî'den (Mürsel olarak) rivayet etmiştir. (Ed.Dürerün Nakiyye Fî Mekâhibil Fıkhıyye'den naklen)

— Senin ve Resulünün yolunda kesildi, Ya Rabbi... Diye cevap vereyim. Diye dua eder ve dua ettiği gibi olur. (29).

Resulullah'ın Şairi Hassan b. Sabit «Medhiye»sinde Resulullah'a olan muhabbetini şöyle anlatır:

«Hamd, eza ve cefayı benden çeviren, halimi Muhammed sebebiyle değiştiren Allah'a olsun.

O, Dinde bana hidayet sabahını doğdurdu ve Muhammed sebebiyle dâilem gecemi yok etti.

Ben Muhammed'i sözlerimle övmedim; sözlerimi, Muhammed'le övdüm.

Ya Resulellah, gözüm senden daha güzelini asla görmedi, hiç bir kadın da senden daha güzelini doğurmadı.

Sen, her ayıptan ârî olarak yaratıldın. Sen adeta istediğin şekilde yaratıldın.»

Resulullah'a gösterilen muhabbet ve itaatin vadedilen mükâfatı da yine Resulullah tarafından beyan edilmektedir:

Birgün bedevinin biri, peygamberimize «Kıyamet ne zaman olacak?» diye sordu. Resulullah o şahsa «Kıyamet için ne hazırladın.» buyurdular. Bedevî dedi ki Allah ve Peygamber sevgisini hazırladım peygamberlerimiz, bedevîye şöyle dedi: «Öyle ise sevdiğinle berabersin.» (30).

Mûte harbinde Peygamberimizin azadlısı (Evlâtlığı) Zeyd'in şehadeti ile Peygamberimizin: «Zeyd'e rahmet okuyun. And olsun ki o, şimdi Cennet'tedir.» buyurup, ağlaması üzerine bu hali gören Sâd b. Ubâde Ya Resulellah, niçin ağlıyorsunuz? deyince Peygamberimiz: «Bu, sevgilinin sevgiliye olan iştiağının eseridir.» Buyurur. (31).

Sahabe-i Kiramdan sonra, Peygamberimizi hakiki şekilde sevmek şerefine nail olan bazı büyüklerden nakiller:

Mezheb İmamımız İmam Âzam Ebu Hanife «Kaside-i Numaniyyesinde aşk-ı Muhammediyyesini şöyle terennüm eder.

«Ey Efendim, kalbim senin aşkınla yanıp tutuşmaktadır. Tendeki canım senin muhabbetinle, başkasına yer kalmıyacak şekilde dolmuş haldedir.

Her işittiğim senin güzel kelâmın, her gördüğüm de senin cemalin olmaktadır.»

Mezheb imamı ve Resulullah'a büyük muhabbet sahibi İMAM MALİK (R.A.): Medine-i Münevvere de bulunduğu müddetçe Resulullah'a sonsuz saygı ve taziminden dolayı Onun mübarek vücudunu bağrında saklayan o topraklarda katıyyen bir hayvana binmemiştir.» (32).

İbrahim Hakkı Erzurumî (Marifet nâmesinde):

«Salât ve çok selâm olsun ana hem âl ve sahibına-ki kılmış onları kendüye yârân ol kerem kâni,

Gel ey, Hakkı, unut halkı, Hakkın Habibinden al hulki-ki Haktan hüsn-i hulk almıştı meccân ol kerem kâni.»

İmam Şâzeli: Bütün hayatım boyunca Resulullah'ı bir kerecik karşımda görmesem kendimi kafir addederim.» (33).

(29) Şühedâti'l-İslâm Fi Ahdi'n-Nübüvveti (Dr. A. Sâmi En-Neşşar.)

(30) a.g.e.

(31) a.g.e.

(32) Miftahu'l-Hadis (Ebu Rıdvân Zeğlûl b. Es-Sünûsiden naklen)

(33) Câmiu'l-Usûl Fil Evliya ve envaihim...

Hafız Şirâzî (Divanında) «Aşk konağına sefere çık, adım at. Bu sefere çıkarsan çok kâr elde edersin.»

Resulullah'ın aşkıyle yanan Ahmet er-Rufâî (k.s.) bir gün hücresinin (Ravda-i Mutahharanın) önünde durup şöyle yalvarır: Ben uzaktayken ruhumu sana gönderir, ayağının toprağını öperdi. Şimdi ise kendim geldim. Haydi, ne olur uzat sağ elini de öpeyim.» der. Bunun üzerine Ravdai Mutahhara'dan Resulullah'ın mübarek eli çıkmış, Ahmet er Rufâî (k.s.) de doya doya öpmüştür.» (34).

Resulullah'ın aşığı, mutasavvıf Abdülkerim Cîlî (k.s.) de şöyle seslenir :

«Ey kardeşlerim, Allah bizi kendine ulaştırıp yaklaştırsın. Hepimizi kendi delâletiyle kendine dost kılsın. Biliniz ki : Avam insanlar için Allah'a vuslat yolları mahlûkatın nefesleri kadar çeşitlidir. Fakat, havas zatlar için tek yol vardır. O yol da : Resulullah'a candan sevgi, tazim, sarsılmayan bir bağlılık ve O'nun ulvî kapısında durup beklemektir. Zahirde O'nun yolundan başka bütün yollar kapanmıştır. Bâtında da O'nun tahkik kapısından başka bütün kapılar örtülüdür.

Resulullah'ı sonsuz bir muhabbetin şiddetiyle sevmelisin. O derece ki : O'na olan muhabbetinin tadını vücudunun bütün zerresinde hissetmelisin. Vallahi, ben O'nun muhabbetini kalbimde, ruhumda, cismimde, kıllarımda, tenimde hissetmekteyim. Onun sevgisinin tesirini vücudumda buzlu suyun gezişi gibi duymaktayım. O suyu, yakıcı terletici sıcakta şiddetle susuzluktan sonra içtiğim zaman. Hâsılı, Onun muhabbeti her müslüman üzerine gerekli bir farzdır.

Eğer şu anlattığım şekilde muhabbeti duyamazsan bil ki, imanın noksandır. Allah'a istiğfar et, tazarrûda bulun, günahlarından dolayı tevbe et; Resulullah'ı hatırlamaya, onunla edeplenmeye, emrettiklerini yapmağa, nehyettiklerinden kaçınmağa devam et. Umulur ki O'nun rıza ve muhabbetine nail olur, beraber haşr olursun. Çünkü şunu söyleyen O'dur : «Kişi sevdiği ile beraberdir...»

Allah'a, Meleklerine, Nebilerine, Resullerine ve bütün mahlûkatına şahadet ederim ki, ben, Resulullah efendimiz Muhammed (s.a.v.) i, nefsimden, ruhumdan, malımdan, evlâdımdan daha üstün sevmekteyim. O'nun muhabbetinin hareketini kalbimde, cismimde, kılımda, tenimde hissedilir şekilde bulmaktayım. Bu kendisinde mevcut olan, asla inkar etmez. Ben nebisinin bu muhabbetini, kıyamete kadar bende koruması için Allah'a emanet ediyorum. O, buna kâdirdir. Ve icabete de lâyıktır. (35).

Bu delillerden ve izahlardan netice olarak şunu söyleyebiliriz ki : Her müslümanın Resulullah'ı ve sünnetini herşeyden fazla sevmesi şarttır. O ve sünneti mevzu olduğunda yüreğinin yerinden oynaması, vücudunun titremesi, gönlünün O'nun sevgi ve saygısıyla dolması; bir meselede, Peygamberimizin adı ve davası sözkonusu olduğunda maddî ve manevî bütün varlığını ortaya koyması iman gerektirdiği bir vazifedir. Zengin ve fakir her müslümanın O'nu sevmesi, O'na uyması ve sünnetlerini hiç feda etmeden yerine getirmek böyle mümkündür.

(34) El Kalâid Mine'l-Cevahir (Muhammed b. Yahya et-Tâdiffi), (Ahmed Ziauddin)

(35) En-Nâmûsul Âzam (Abdülkerim Cîlî)